

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curacao, Bonaire
en Aruba per drie maanden fl. 2.— met
vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels
fl. 0.50, voor elken regel meer fl. 0.075.

BUREAU VAN DIT BLAD

OP CURACAO.

PLEIN VAN PIETERMAAL, N° 129.

De Agentuur

ten huize van de Heeren

JAN ELLIS, Curacao, — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, Aruba, — Playa.
JOSE A. ROSA HERRERA, Bonaire, — Playa.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta fl. 2.— pa tres
luna, pagu pa dilanti.
Pa lugarnan for Curacao, Bonaire i Ara-
ba fl. 10.— pa aña.
Un number só fl. 0.25.
Un anuncio di 1 te 7 regel, fl. 0.50, cada
regel mas fl. 0.075.

DE CURACAOSCHE COURANT
aan den
AMIGOE DI CURACAO.

In No. 29 van ons blad (19 Juli j. l.) hebben wij ons de vrijheid veroorloofd, eenige bedenkingen in het midden te brengen tegen sommige beweringen van de *Curacaosche Courant*, die ten doel hadden, de nagedachtenis van wijlen Prins Alexander eere aan te doen en tegelijk de Vrijmetselarij te verheffen. — iets waar wij vrede mee hadden kunnen hebben, vooral wat den Doorluchtigen Overledene betreft, ware het niet geschied met den toelag, om Zijne Heiligheid Paus Leo XIII en diens Encycliek tegen genoemde Orde in een alles behalve gunstig daglicht te plaatsen. Ons artikel: *De Vrijmetselaars-Orde gewroken op Leo XIII door de Curacaosche Courant* verscheen; werd ook door de Redactie van de *C. C.* gelezen, beoordeeld en zelfs onmiddellijk daarop in haar Nummer van Vrijdag 25 Juli, met een kort maar kernig artikeltje beantwoord. De eerbied, die we aan onze Oudste Zuster in de Curacaosche pers verschuldigd zijn, alleen reeds zou ons verplichten onze opmerkingen naar aanleiding van hare beantwoording publiek te maken, terwijl wij hierdoor tevens aan de rechtmatige wenschen van velen onzer lezers zullen voldoen.

I. Eene terechtwijzing.

Het antwoord van de *C. C.* begint met de volgende inleiding: „Den *Amigoe di Curacao* „en wien het verder onbekend „moge zijn, deelen wij mede, dat „de *Curacaosche Courant* sedert „haar ontstaan (1812) tot heden „niemand anders tot redacteurs „heeft gehad dan hare uitgevers.” Deze mededeeling van de Heeren Uitgevers (?) is tegelijk eene beleefde terechtwijzing voor ons, die geschreven hadden: „Nog van „eene andere zijde verwachtten „wij geen stilzwijgen. Meester „in de rechten zoowel als in de „Vrijmetselaars-Orde, zou de Redacteur van de *Curacaosche Courant* het niet er bij laten, dat „zijne Orde door eene Encycliek „van den Paus voor geheel de „wereld gebrand- en geschand- „merkt wierd.” Maar hebben wij die terecht-

wijzing verdiend? — Zoolang toch een publiek geheim hetzelfde ongeveer is als eene *publieke waarheid*, en er voor niemand iets beledigends of onaangenaams in gelegen kan zijn, bekend en erkend te worden als Redacteur van een weekblad, gelijk de *Curacaosche Courant*, zal men ook ons niet van lichtvaardigheid beschuldigen, dat wij de eer van het redacteurschap niet aan de Heeren Uitgevers van de *C. C.*, maar wel aan den Meester in de Rechten deden toekomen. Inderdaad, die terechtwijzing brengt ons in verlegenheid: niet wat ons betreft, maar ter wille van den terechtwijzer zelve. Wij toch kunnen moeilijk begrijpen, hoe op ons kleine Curacao de publieke opinie zoo op het dwaalspoor kon geraken! Ook wegens eene zeer vertrouwbare verklaring, in de maand Januari dezes jaars aan ons verstrekt, valt het ons zwaar, afstand te doen van onze wetenschap, „wie zich zoowat wel met de redactie van de *C. C.* heeft willen belasten.” Daarenboven (schoon we het bezit van geen enkel vak van menschelijke kennis, van geen enkele bekwaamheid zelfs aan de voormalige of tegenwoordige Uitgevers van de *Curacaosche Courant* willen betwisten) daarenboven zullen we straks nog den schrijver *latijn* hooren spreken dat het klinkt, en een proeve zien leveren van zijne doorkneedheid in de „leer der Ouden,” eene proeve: den Meester waardig.

Heeft dan, zoo vragen wij (en ons antwoord zal ontkennend wezen — haasten we ons er bij te voegen!) heeft dan de redacteur van bovengenoemde historische „mededeeling” aan de publieke en niet-publieke waarheid een slag in het aangezicht, en aan den *Amigoe di Curacao* knollen in plaats van citroenen willen geven?

Volstrekt niet!! Tot zulk eene gevolgtrekking behoeft men niet over te gaan. Het geschil tusschen ons en de *C. C.* kan integendeel gemakkelijk vereffend worden; ja, de bevrediging en verzoening tusschen de partijen zal aanstonds plaats hebben, wanneer men slechts aan de Heeren Uitgevers van de *Curacaosche Courant* de vrijheid geeft, om het woord *Redacteur* in eene, wel minder gebruikelijke, maar veel hoogere en zeer ruime beteekenis te bezigen; terwijl ook

de *Amigoe di Curacao* de wapenen afleggen en de vredehand aanbieden zal, mits men hem eveneens het recht wil laten, om aan een schrijver van zoogenaamde *hoofd- of redactie-artikelen* den naam van REDACTEUR te geven.

Veel beter had derhalve de *C. C.* gedaan, die historische herinnering voor zich zelve alleen te bewaren, en, maar aanstonds recht op haar doel afgaande, te beginnen met hetgeen zij nu eerst laat volgen:

Evenmin als wij den hatelijken aanval, vergezeld van bedreigingen, van den *Amigoe*, in zijn nummer van 5n Juli j. l., hebben beantwoord, omdat 't ons niet deert, zullen wij ons bezighouden met het acht kolommen lange artikel in zijn laatste nummer aan ons adres gericht.

H. Geen antwoord.

Wij weten het nu: de *Amigoe* verdient geen antwoord van de *Curacaosche Courant*! Gewis, in ons nummer van 5n Juli j. l., herinnerden wij de *C. C.* hoe zij oneerlijk spel had gespeeld tegenover hare lezers, toen zij dezen door „uitlichtingen” [en uit de Encycliek en uit *Nederlandsche Dagbladen*] een juist oordeel wilde doen vormen over Paus Leo's veroordeeling van de Orde der Vrijmetselaren. Onbeschroomd kwamen wij in verzet tegen zulk een handelwijze, tegen zulk een aanval. „Wil de *C. C.*”, zoo luiden in ons artikel de slotwoorden. „Wil de *C. C.* te midden der verdeeldheid in het maatschappelijke (hier op Curacao), nog „een Godsdiensstrijd beginnen „tegen de Katholieken, zij bedenke wel wat zij doet, en overwege vooraf de verantwoordelijkheid, die zij daardoor op zich neemt. Wij althans geven haar „de meest stellige verzekering, „dat, ofschoon wij veel kunnen „verdragen in het burgerlijke; „lang kunnen zwijgen wanneer „men alleen onzen persoon beledigt; haast alles kunnen opofferen om het broederlijk samenleven, zoo noodig in eene gemengde maatschappij, te bevorderen: wij echter ook dadelijk ter verdediging gereed staan, wanneer men ons aanvalt in datgeen, wat ons dierbaarder is dan onze persoon, dan ons leven: in onzen Godsdiensstrijd namelijk. Dan beschouwen wij het strijden als „een gebieden plicht!”

Ziedaar onzen *hatelijken aanval*, vergezeld van bedreigingen! Wie,

die er maar een schijn van onedelen hartstocht, van hatelijkheid in bespeuren kan? Het was ons *ultimatum*, gericht aan het adres van de Redactie der *Curacaosche Courant*. Maar..... *het derde haar niet!* Het derde haar niet, dat wij ons beklagden over de vroegere beledigingen die de *C. C.* den Katholieken in het aangezicht slingerde; over die verguizing van alles wat den Katholiek dierbaarder zijn moet dan het leven! Het derde haar niet, dat wij, ter vermindering van een verbitterenden strijd over Godsdienszaken, het uiterste wilde verdragen, maar toch in de laatste ure het strijden als een gebiedenden plicht zouden beschouwen! Inderdaad, zij heeft het bewijs gegeven, dat *het derde haar niet derde*.

Zij, die, met een zoeten vredelach op de lippen, den „*Amigoe di Curacao*” nog vóór zijn verschijnen toefluisterde, om toch voorzichtig te wezen „want de minste onbedachtzaamheid kan aanleiding geven tot twist in godsdienszaken”, zij begon met hare „uitlichtingen”: en, erger nog, na onze oprechtgemeende, vredelievende vermaning: dat zij haar onedele practijk van vroegere jaren vergeten en daar niet opnieuw mee beginnen moest, zij laat zich in die mate door partij- en twistziekte in godsdienszaken veroeren, dat het sterfbed en de geopende lijkgroeve van den beminden en diepbetreurden Prins Alexander niet heilig genoeg voor haar zijn, om zich aldaar te wreken op Paus Leo en diens Encycliek over de Vrijmetselaars-Orde.

Geen wonder, dat ook ons protest tegen zulk eene schennis van het gezond verstand, van fatsoen en van alle edele polemiek *haar niet derde!* Acht kolommen lang was ons artikel, naar aanleiding van dien ergerlijken aanval op Zijne Heiligheid en diens Encycliek. Wij waren wel gedwongen dien pijnlijken strijd met de *C. C.* aan te gaan. En om de verbittering, welke uit dien strijd stond geboren te worden, niet noodeloos weken lang gaande te houden, besloten wij in één enkel nummer van ons blad het recht zijnen loop te laten. En nu de „*Curacaosche Courant*”? *Het derde haar niet*: zij heeft er geen antwoord voor over!

III. Waarom geen antwoord?

Dat artikel, *mutatis mutandis*, behelst niets anders dan eene herhaling van hetgeen, met weinige uitwerking, door het Dompertje van den Ouden Valentijn in het jaar 1869 tegen de Orde der Vrijmetselaren werd geëxploiteerd.

Men hoort het: hier wordt tot *latinisten*, tot *collega's* gesproken! Zelfs met zijn *van Dale*, eerste noch tweede uitgave, komt de niet-gegradueerde of niet ambtelijke lezer hier moeielijk terecht. Ook wordt er van de Curacaosche lezers eene belezenheid en kennis van de literatuur over de Vrijmetselaars-Orde verondersteld, die ongemeen is. Of wilde de schrijver van het redactie-artikel der *C. C.* met het noemen van „Het Dompertje” eenvoudig de bron aangeven, waar ons Verdedigings-artikel aan ontleend zou zijn: dan vragen wij hem verlof, om hier op eene vergissing van zijnen kant te mogen wijzen. Ook de aderen van die bron zijn ons bekend!

Neen, zegt hij, Uw schrijven is niets anders dan eene **HERHALING** van wat, met weinig uitwerking, ook de **OUDE VALENTIJN** tegen de Orde geëxploiteerd heeft.

Maar—zoo antwoorden wij, en voorzeker de meeste lezers van de *C. C.* met ons—wat hebben wij, in 's Hemels naam, met den *Ouden Valentijn* uitstaande? Wederleg de bewijzen, die „de Amigoe” tegen de beweringen van de *Curacaosche Courant* aangebracht heeft, hetzij die bewijzen bij dien „Oude” gevonden worden, of niet! Ook wij willen weten, en laat het ook ons ondervinden, waarom die bewijzen van zoo *weinig uitwerking* zijn. Nu ten minste houdt ons „de Amigoe” *documenten*, d. i. echte bewijsstukken, onder de oogen, die op ons de groote uitwerking hebben:

1° dat wij begrijpen, hoe weinig eere wijlen de Kroonprins heeft ingelegd met het *aanvaarden* van het Grootmeesterschap-Nationaal; omdat „zijn optreden als Hoofd „der Vrijmetselaars in Nederland allermint algemeene in„stemming vond, daar *velen*, d. i. „alle Katholieken en de helft van „de Protestanten, meenden, dat „de toekomstige Koning van allen „niet op die wijze in betrekking „moest staan tot *niet allen* d. i. *zeer „weinig*; verder, hoe *velen* on„der die *niet allen*, de verkiezing „van den Kroonprins tot Groot„meester-nationaal als een gevaar „beschouwden, *waarin de toe„komst der Orde gebrucht was.*”

2° hebben die bewijzen van „den Amigoe” nog deze uitwerking, dat wij uit den eigen mond van Prins Alexander mochten vernemen, hoe weinig hij, vóór zijn aanneming in de Orde, van de Vrijmetselarij afwist, en bijgevolg de „Curacaosche Courant” niet had moeten beweren, dat de Kroonprins van zijn Oudoom de Orde had leeren kennen als eene instelling, die, gegrond op de liefde tot den Schepper van het Heelal en tot den naaste, zonder nevenbedoeling en onbaatzuchtig arbeidt, om verlichting, geluk en heil onder alle menschen als godskinderen te verspreiden.

3° Verondersteld, maar niet toegegeven, dat Prins Alexander iets van dien Oudoom betrekkelijk de Vrijmetselarij geleerd zou hebben,

dan kunnen wij, lezers van de „Curacaosche Courant”, in Prins Frederik die van de Orde gezegd heeft: *In hare hoogere graden „kwetst zij het gezond verstand of het gevoel”; „is zij louter vorm en ceremonie”; „is zij eene spotternij en vijandin van den Christelijken Godsdienst”; „is zij niet toegankelijk zelfs voor den waren Jood, den waren Mahomedaan, veel minder voor den waren Christen”; en „staat zy de vervolmaking en verbetering van het menschedom in den weg”,—in dien Prins kunnen wy dan moeilyk den leermeester herkennen, die volgens de „Curacaosche Courant”, wylen Prins Alexander al dat bovengenoemde fraais van de Vrijmetselarij zou geleerd hebben! Zulk een uitwerking hebben de bewyzen van den „Amigoe di Curaçao” op ons gehad!!*

IV. Eene aanvulling.

Alleen willen wij tot aanvulling van het artikel van den *Amigoe* vermelden, dat, toen wijlen Prins Frederik, terzelfder tijde wegens vergevorderden leeftijd, het voornemen had opgevat, het Grootmeesterschap der Orde neder te leggen en de Tijd en consorten, in blijde verrukking, algemeen verspreidden, dat de Prins met de vrijmetselarij had gebroken, de Prins als protest daarop de onvergetelijke woorden gesproken heeft: „Ik zal der Vrijmetselarij, tot aan mijn laatste snik, getrouw blijven”, en zijn vorstelijk woord getrouw, als Hoofd der Orde ten grave is gedaald.

Zou deze aanvulling ook den dienst moeten doen van een antwoord? Welnu, dan zullen we zooveel vertrouwen in de *C. C.* stellen, om op haar woord te gelooven, dat werkelijk bovengemelde woorden door Prins Frederik gesproken zijn. Maar wat volgt daaruit?—Dat de *Curacaosche Courant* ter wille harer lezers, om uitwerking op hen te hebben, en voor de eer van wijlen Prins Frederik, verplicht was, eerst en vooral te bewijzen, dat de Vrijmetselarij, waaraan hij getrouw gebleven is tot in het graf, niet diezelfde Vrijmetselarij is, welke de Prins vroeger veroordeeld, en zoo gebrand- en geschandmerkt heeft. Want is de Prins getrouw gebleven aan „die vijandin van Christendom en Jodendom, van beschaving en van veredeling der menschedom”, dan sprak Prins Frederik der Nederlanden over zichzelf een vonnis uit, dat verschrikkelijk is!—Is evenwel die Vrijmetselarij, waar de Prins het Hoofd van was, eene andere, hoe dan bewijst de *C. C.* dat? Of hoe moet zijn Grootmeesterschap verstaan worden?..... Eene zaak is ontegensprekelijk: In het jaar 19 dezer eeuw heeft wijlen Prins Frederik de Hoogere Graden der Orde, en daarmee de geheele Orde, vóór de gansche wereld gecompromitteerd, en later is nooit voor de profane wereld een enkel bewijs van 's Prins hand verschenen, dat hij zijn vonnis teruggenomen, gewijzigd of er een andere duiding aan gegeven heeft.

Prins Frederiks trouw blijven aan de Vrijmetselarij tot aan zijn laatste snik vult derhalve geen ingebeelde leemte in onze redeneering aan, evenmin als straks met die herhaling van wat het Dompertje in 1869 exploiteerde onze bewijzen konden te niet gedaan worden.

De *Curacaosche Courant* wilde niet antwoorden op onze verdediging van 's Pausen Encycliek, —en toch beproefde zij het...maar haar wapen bleek een stroohalm te zijn;—wat, indien zij een verpletterende knots had kunnen vinden om den *Amigoe* met zijn „Stoutigheden” eens te lijf te komen?

V. Slotwoord.

Als slotwoord zij het den *Amigoe*, die leert, dat men niet in polemieken moet treden met hen, die niet weten zich binnen de perken van wellevendheid en welgemaardheid te houden, onder het oog gebracht,

dat insinuatien, hatelijkheden en bedreigingen niet gentlemanlike zijn. De *Amigoe* worde niet gebedeld, als de *Curacaosche Courant* niet deelt in zijn smaken en leelijk neemt wat hij mooi en onovertreffelijk vindt, de *gustibus non est disputandum*, leerden reeds de ouden. Ook heeft de *Curacaosche Courant* te veel ervaring om een leiband als die van den *Amigoe* te behoeven.

Gewis, eerbied hebben we voor de *Curacaosche Courant* in hooge mate! Bij voorkeur noemden we haar dan ook onze *Oudste Zuster* in de Curacaosche pers. Zij telt, volgens eigen heugenis, 72 jaren; een leiband, als dien van heer jongsten broeder, den *Amigoe*, heeft zij dus niet van nood. Veel *erraring* heeft zij ook op haar levensweg opgedaan; maar, is het haar niet kwalijk te duiden, dat zij onlangs onder dien dubbelen last van ouderdom en ervaring tweemaal bedenkelijk struikelde: den *Amigoe*, dunkt ons, is het evenmin als oncer aan te rekenen, dat hij vlug en hulpvaardig haar, niet een leiband, maar wel de broederhand toereikte om weder op te staan. Is het zijne schuld, dat die broederhand door de Oude Zuster ietwat knorrig werd afgewezen en teruggeduwd?

Dat wij niet gebedeld zullen worden, als de *Curacaosche Courant* leelijk noemt, wat wij mooi en onovertreffelijk vinden, durven wij haar oprecht beloven. Maar wederkeerig worde zij niet gebedeld, wanneer wij hier opmerken, dat wij de Encycliek van Paus Leo niet verdedigd hebben omdat zij door de *C. C.* leelijk genoemd is, maar om reden, dat 's Pausen woord door de *C. C.* en op ongepasten tijde en met onware beweringen als *onwaar* verklaard werd. En nu mogen de ouden geleerd hebben, dat over den *smaken* weinig of niet valt te redetwisten, nooit eeliter leerden zij, dat men de *waarheid*, of iets wat men als zuivere en heilige waarheid erkent en eerbiedigt, zoo maar onverschillig door anderen moet laten aanvallen, en als logen of valsheid ten toon stellen. —Eerlijk, gelooven wij, hebben we dien strijd aangegaan: geen laffe, onedele bedreigingen, maar een duidelijk en eerlijk *ultimatum* zonden wij vooraf aan „het adres van de *Curacaosche Courant*”; tegen den onedelen aanval met oneerlijke wapenen, stelden wij het scherpe zwaard van eene *redeneering*, die, omdat zij waar en gegrond is, pijndijk was voor den aanval en door dezen *hatelijk* genoemd wordt.

Welnu, en dit is ons slotwoord! eenmaal onze zaak verdedigd hebbende—eene verdediging waar niet *rechtstreeks* door de *C. C.* opgeantwoord is—zullen wij niet gedoogen dat genoemde Courant *zijdelings*, *ter sluik*, of op welke listige wijze ook, onze bewijzen te na komt en alzoo hare verloren zaak nog trachte te redden, door hare en onze lezers met *schijn van redenen* om den tuin te leiden. Tegenover die lezers beschouwen wij het onze plicht, steeds aan te toonen dat die schijn bedrieglijk is, en laten de verantwoordelijkheid van allen verderen strijd voor rekening van de *Curacaosche Courant*.

CABEL ELECTRICO SUBMARINO.

Toer kabel eléctrico submarino (di bao di lamán) tini awé caba un largura koe por bai dos bez rond di mupdoe, i si nos calcula, koe cada caba ta trahar di lomenos 40 draad, ta resulta koe nan largura ta manera 10 bez di aki té na luna. Luna ta na un distancia di 240,000 mijl.

E cabelman-ai ta di 17 compania, i ademas, Gobierno di Inglatera, Francia, Rusia i Italia tini algun kabel mas koe nan ta doena ganassi na nan directamente.

Den Oceano Indico, Inglatera tien 1218 mijl di kabel, Francia tien den Mediterraneo 1200 mijl, Rusia tien den Laman Pretoe mas di 500 mijl i Italia tien den Mediterraneo cerca 200 mijl.

Di e companianan, di mas importante:

„Submarine Telegraph”, koe tien 9 kabel, koe ta uni Inglatera coe tera firme di Europa.

„Eastern Telegraph” koe tien hopi kabel ta cruza Mediterraneo; e tien ademas unoe directamente di Inglatera na Bombay den India Ingles, pasando na Lisboa, Gibraltar, Malta, Alexandria i Aden; largura total di su cabelman ta di 8941 mijl sin conta e rama nobo koe ta bai di Aden na Sudan.

„Eastern Extension” di India pa Japan pasando na Australia i Nueva Zelanda, coe un largura di 6491 mijl.

„Anglo American Telegraph” dor jo di kabel trasatlántico (over di Oceano Atlántico) di Irlanda na Terranova, Japan di promé na 1865 coe un largura di 1895 mijl; di dos na 1866 coe 1852 mijl; di tres na 1873 largura di 1900 mijl i di cuater na 1874 tambe coe 1900 mijl. Ademas e tien un di Brest na Cap Breton koe tien 2584 mijl di largura; nan ta forma un total di 11,232 mijl.

„Direct United States Cable” un kabel trasatlántico di 3,050 mijl di largura.

„Great Northern Telegraph” koe ta uni Denemark coe Inglatera, Francia, Rusia, Suede i Norwegen; ademas e tien otro kabel di Wadivortoch, costa oost di Siberia na Emmy i Hong Kong na China pasando na Shanghai.

„Brazilian Submarine Telegraph” koe su linea ta bai di Lisboa na Brazil pasando na isla di Madera i Cabo Verde.

Bal la pena di nombra e dos kabel nan di Antillas; di promé ta uni isla di Trinidad, Granada, Barbada, San Vicente, Santa Lucia, Martinica, Guadalupe, Antigua, San Cristoffel, Santomas, Porto-Rico, Jamaica i Cuba; i e di dos ta uni Cuba coe Florida i Colon i e ta sali atrabé foi costa di Pacifico te na Chili.

Den Mediterraneo tien kabel di Barcelona (Spanja) na Marsella, di Alicante na isla Baleares, di Marsella na Roma, i otro na Argel, di Italia na Corsica i Sardinia, i otro na Sicilia, Malta i Alexandria; na Egipte tien un di Otranto na Atenas pasando na Corfu, i na Candia pasando na Zante; e ta comunica coe Klein Azië coe un rama koe ta bai na Alexandria.

E cabelman di Vigo i Bilbao ta uni Spanja coe Inglatera i ademas e di Lisbon coe Brazil.

Den Laman Báltica tien unoe koe ta uni Rugen coe Suede i Norwege i otro di Denemark na Rusia. Den Laman Pretoe tien unoe di Constantinopel na Odessa i otro di ai na Poti na Asia pasando na Crimea.

Nan a caba di span un kabel di Cadiz na isla Canarias.

E dos cabelman mas bieuw ta pone unoe na 1839 meimei di cantoe di Rioe Hongri den India Ingles i otro meimei di cantoe di Rioe Hudson den New York.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

De stoombooten van de Red „D” lijn zullen van Curaçao naar New-York vertrekken: 11 en 26 Augustus—zij worden uit New-York hier verwacht: 14 en 24 Augustus.

Curaçao's ingezetenen konden, wegens den rouw dien zij nog dragen over den dood van den Geliefden Prins van Oranje den heuchelijken 29n Juli niet met uitwendige feestelijkheden herdenken. Maar ook de godsdienstige viering van dien jubeldag werd door den regen, die op dien morgen bij stroommen van den hemel viel, voor een groot gedeelte belet. Nauwelijks echter kluarde de lucht, om 8 uren, een weinig op, d met plechtige tonen van de gewijde klokken der St. Anna riepen de geloovigen kerkwaarts. Spoedig was het Huis Gods, als op een Kerkeijken feestdag, met geloovigen gevuld, om met Zijne Doorl. Hoogwaardigheid Mgr. H. J. A. van Ewijk de H. Mis aan God op te dragen als DANKOFFER voor de weldaden, die onder Gods bestiering de Nederlandsche vlag over Curaçao heeft aangebracht; als SNEEK-OFFER, dat

die geliefde vaderlandsche kleuren nog eeuwen lang op deze parel der Antilles mogen wapperen: tot heil van CURAÇAO, en tot eere van het MOEDERLAND. Een plechtig *Te Deum*, onder feestelijk klokkengelui, beëindigt de Heilige Offerande der Mis. — De Godsdienstoefeningen onzer Israëlitische en Protestantsche broeders werden uitgesteld tot heden en morgen.

NEDERLAND.

De plechtige begrafenis van Z. K. H. Prins Alexander zou op 17 Juli plaats hebben volgens hetzelfde ceremonieel als voor de begrafenis van wijlen Prins Willem van Oranje in 1876 was vastgesteld.

Velen Nederlanders sloeg steeds de schrik om het hart als zij nu en dan hoorden gewagen van Duitslands „veroveringspolitiek“ waarin vroeg of laat ook ons dierbaar Nederland zou begrepen zijn. Inzonderheid luisterde men met bangzame aandacht naar de beschouwingen, die bij gelegenheid van den dood van Prins Alexander door de buitenlandse pers en beste werden gegeven.

The *Globe* profeteerde het volgende, dat wel in staat is een Nederlandsch hart in de hoogste mate te verontrusten: „De „questie van Troonsopvolging zal Duitschland spoedig een voorwendsel aan de hand doen, om zijne heerschappij langs de Noord-zee-kust aanmerkelijk uit te breiden. Men behoeft er niet aan te twijfelen, dat men te Berlijn van den levendigen mensch bezielde is, om de keizerlijke vlag over een machtige vloot aan de monden van de Maas te zien waaien. Het prestige en de macht, welke het „Duitsche Keizerrijk door het bezit van Holland en zijn prachtige koloniale bezittingen verkreeg, zouden in het oog der „Duitsche natie grootere offers waard zijn, dan indertijd voor Elzas en Lotharingen gebracht werden.“

De Fransche bladen zijn het natuurlijk, wat betreft Duitslands politieke begreepelijken, met dien Engelschman geheel eens. Vooreerst het *Journal des Débats*, „dat de Prins evenals zijne moeder en broeder Frankrijk hartstochtelijk liefhad.“ De *Rappel* voorziet „verwikkelingen, die ontstaan kunnen uit de troonsopvolging door een Duitschen vorst over een land, waarin Duitschland altijd veel zin gehad heeft.“

Ja, de *Télégraphe* verzekert, „dat Duitschland leert op het kleine Koninkrijk Holland“, „dat de Prins evenals zijne moeder en broeder Frankrijk hartstochtelijk liefhad.“ De *Rappel* voorziet „verwikkelingen, die ontstaan kunnen uit de troonsopvolging door een Duitschen vorst over een land, waarin Duitschland altijd veel zin gehad heeft.“

De *Times* noemde „die alarmerende berichten over Nederland de toekomst-nachtkarries. Nederland kan uitstekend voor zich zelve zorgen.“ Ook werden de Fransche bladen geducht onderhanden genomen door de Duitse. Zoo zeide de *Köln. Zeitung*: „De mogelijkheid, dat de vierjarige Prinses Wilhelmina kinderloos of ongehuwd sterven kan, en dus een Duitsch vorst, krachtens de grondwettige bepalingen, tot den troon kan worden geroepen, is blijkbaar den Franschen een doorn in het oog.“ Overigens vertoont zich de troonsbestijging door een Duitsch Vorst nog in een zeer ver verschiet, want de kleine Prinses Wilhelmina leeft niet alleen, maar zij zou ook, volgens de berichten, volstrekt geen neiging gevoelen om reeds zoo vroeg uit het leven te scheiden.“

„De overgrote belangstelling, welke de Franschen toonen in zaken, die hun niet aangaan heeft echter zijne bedenkelijke zijde, als men denkt aan de gebeurtenissen welke tot den oorlog van 1870 voerden. Wanneer men op dwaze en ongerijmde wijze onvrede tracht te verwekken, gebeurt het al te veel licht, dat de aanhijzer zelf er de boze vruchten van inoogst.“

Dankbaar moeten we zijn jegens de *Pall Mall Gazette* wier calmeerende woorden ons geheel van den schrik doen bekomen voor de annexatie-lust van onzen Duitschen nabuur. „De dood van den Prins van Oranje, zegt zij, is wel een groote politieke gebeurtenis, doch geenszins met het oog op eventuele voornemens van Duitschland. De gehele geschiedenis der laatste 20 jaren bewijst, dat Von Bismarck nooit uit eigen aandrif een veroverings-politiek gevoerd heeft; zijn leus was steeds *consoli-*

dering, en niet *vergroting* van het Duitsche Rijk, en daarbij volgde hij altijd de onwettigste nationale beweging, die de annexatie van Sleeswijk-Holstein en Elzas-Lotharingen ten gevolge had, doch waarvan Duits geen eepoor aanwezig is. Bij andere gelegenheden was de Kanselier be-slist tegen elke uitbreiding van de grenzen des vaderlands.“ Zulke taal moet kalme en rust aanbrengen in het hart van den vreesachtigste zelf. Toch zullen wij wel doen, ons niet tot een ander uiterste te laten vervoeren — tot overmoedigheid, — waartoe de *Daily Telegraph* allicht aanleiding kon geven met haar lot en hulde, aan het Nederlandsche volk in de volgende regelen gebracht: „Aan de Kaap heeft men gezien wat Hollanders zijn, als de onafhankelijkheid op het spel staat. Dit zou niet minder uitkomen, wanneer Bismarck de dwaasheid van een annexatie zou willen be-gaan. Dat Nederland 26 millioen inwoners regeert, is niet toevallig, maar te danken aan moed, oordeel, volharding, taet, zedelijke en fysieke kracht; eigenschappen waarom men Nederland moet respecteren, dat als zoedlanig naast Engeland staat.“

De bescheidenheid veroorlooft ons niet, lang naar de toonen van die lofzang te luisteren. Genoegzaam kunnen we nu het oordeel van de *Buitenlandsche Pers* over de politieke gevolgen, die het overlijden van den beminden Prins van Oranje, Alexander, voor het Moederland en zijne Koloniën zou kunnen hebben. Toch willen we, ten slotte, onzen lezers het genoegen geven, om ook de *Daily News* eens te hooren spreken, en wel over H. K. H. ons Prinsesje Wilhelmina als toekomstige Koningin der Nederlanden. Het blad wijst ons op dat lieve kind, als op de hoop van elken Nederlander, en drukt ons gerust aanraden alle bezorgdheid voor de toekomst op zijde te zetten. Want „ons eigen voorbeeld — verzekert het Engelsch orgaan — gedurende nu bijna een halve eeuw van de regering van Koningin Victoria, mag voor Nederland een geruststelling zijn. Er is niets belachelijker dan politieke bekwaamheden en karakter als iets speciaal mannelijks te beschouwen. De vrouwelijke Souvereinen uit de geschiedenis kunnen met de mannen de vergelijking doormaaken. Daarom willen we nog niet in de andere belachelijkheid vervallen, om van Superioriteit te spreken, maar wenschen alleen te beweren, dat de kansen voor een goed, slecht of onverschillig bestuurder onder de beide sexen ongeveer gelijk verdeeld zijn. In geen geval zal de troonsopvolging in Nederland een Europeesche questie worden. Het is en zal blijven uitsluitend een questie voor het Nederlandsche volk, ook als de jonge Prinses ongelukkig vóór haar Vader mocht komen te overlijden.“

Geen dreigende wolken dus aan de Nederlandsche horizon! Nederland is sterk door zijn godrecht; maar sterk bovendien door de macht van Hem, Wiens hulp en bescherming geheel de Natie steeds oprecht en vurig over Vorst en Vaderland blijve afsmecken.

DE CHOLERA.

Overal in Europa nemen de regeeringen ernstige maatregelen tegen den algemeenen vijand, die *choleru* heet. Toch vielen er reeds talrijke slachtoffers.

— Te *Parijs* maakt men wel gewag van enkele gevallen, maar de *Aziatische cholera* is het volstrekt niet! Zelfs het dalen van de temperatuur op 20 Juli werd als goed voortteeken beschouwd, dat er geene *epidemie* zou ontstaan.

— Te *Lyon* heeft zich (20 Juli) één geval voorgedaan.

— Te *Toulon* telde men den 22 Juli, in 24 uren tijds, 46 dooden, en werden in dien tijd 171 cholera-lijd-ers in de hospitalen opgenomen.

— Te *Marseille* was het getal dooden, binnen een etmaal, 57, dat der cholera-lijd-ers scheen te vermind-eren.

— Uit *Madrid* meldt men (22 Juli) 2 sterfgevallen.

HAVRE.— Den 10n. Augustus zullen twee transport-schepen van hier naar *Tongking* vertrekken, ten einde de Fransche strijdkrachten aldaar te versterken.

— Generaal *Millot* heeft uit *Tongking* gemeld, dat zijne soldaten veel met ziekten te kampen hebben.

— Volgens een telegram uit Tient-sin, heeft China het *ultimatum* van Frankrijk verworpen.

LONDEN, 21 Juli. — Een van Bern

gezonden depêche meldt, dat op het meer van Luzern een zware storm gewoed heeft. Vier booten die zich op het meer bevonden zijn omgeslagen. Tien der opvarenden hebben daarbij het leven verloren.

PETERSBURG, 22 Juli. — In de laatste dagen heeft men weder een grooten Nihilistischen aanslag op het leven van den Czaar en de Czare-witch ontdekt.

Onderscheidene personen werden reeds aangehouden onder welke ook een vrouw, *Bera Filipoff* genaamd, die ook in de samenzwe-ningen van 1879 en 1881 betrokken moet geweest zijn.

De omstandigheid, die tot de ont-dekking van de samenzwering leid-de, was de volgende: Toen de Nih-ilisten dezer dagen, tijdens het ver-blijf van den Czaar alhier, het plan hadden gevormd om diens paleis in de lucht te doen springen, droegen zij aan een student op, een voorna-men ambtenaar van Politie te ver-geven. Die ambtenaar nu was de vader der verloofde van dien student. De student weigerde aan het bevel zijner lastgevers te voldoen; nam zelf het vergif, en maakte in een brief, die hij zijner verloofde ach-terliet, het misdadige plan der Ni-hilisten bekend.

PANAMÁ, 22 Juli. — De gezond-heidstoestand laat, wegens de onver-antwoordelijke zorgeloosheid der al-daar verblijvende personen, veel te wenschen over. Dagelijks vermeerdert het getal zieken en dooden. Gisteren zijn drie hooge beambten en een priester aan de gele koorts bezweken. In de stad heerscht ook de roode loop, waaraan 176 perso-nen lijdende zijn. Hier ter stede en te Colon zijn de hospitalen te klein voor het groot aantal patienten. Ook voor Cholera is men hier zeer be-ducht. Tot nu toe heeft men nog geene maatregelen genomen, om de komst dier ziekte tegen te gaan.

— In een lang artikel betoogde de *Pall Mall Gazette*, op 22 Juli, dat de heer de *Lesseps* in het jaar 1888 bezwaarlijk met de opening van het Panama-kanaal gereed zal zijn.

AFRIKA.

Den 22 Juli ontving *Zebehr Pacha* uit Khartoem een brief van Gene-raal Gordon, waarin deze het ver-trouwen durfde uitspreken, dat hij de stad nog zal behouden. Een paar dagen vooraf, had hij bericht naar Cairo gezonden, dat er wel 8000 man tot zijne beschikking zijn, maar dat hij toch nog versterking behoefde. — In *Assuan* heeft men over vijftig mijlen een verkenningstocht laten doen. Van den vijand was geen spoor te ontdekken. — Te *Koroska* werden eenige personen, door den Mahdi afgezonden, gevangen geno-men.

Curaçao 29 Juli 1884.

Mi muy estimadoe Amigoe Ipi.

Carta koe bo a scirbi bordo di vapor *St. Laurent*, mi a ricibi a ponde den „Ami-goe di Curaçao“. Ma com mi a spunta ora mi a leza, koe lo bo bai na Marseille, Maru, Ipi, mi tabata cerca bo, pa tené bo, di no bisita es lugar aja; pasobra mi a tende, koe *cholera* ta mata ai i na Tou-lon toer „a hopi hende. Ultimo notici koe telegraaf a manda nos, ta doena nobo tristoe, koe na 14 di Juli 57 hende a moeri na Marseille. Mi ta spera noema koe bo spiertar adilanti, a trova plan di biaga. Toch lo mi manda es carta noema na Marseille. En caso koe lo bo no bai ai, lo bo haja wel un manera di ricibi mi carta.

Nobo di Curaçao, Ipi, manera semper, ta poco schaars, toch lo mi mira di jena es carta asina, koe bo por ta contentoe; maar dispensá mi, si el no ta asina grandi, koe es, koe bo ta mandá mi.

Es vapor koe mi a scirbi bo den ulti-moe carta, koe a zink den haaf, ainda ta droemi na es mees lugar. Nan ta largé ketoe-ketoe. Manera mi a tendé awé, un compania di América a toema riba dié, di saké. Lo nan bini coe bon machien, i lo nan no existi mas pa es trabao chikito koe 150.000 florin. Mi ta nieuwigierig di mira es machiennan saca *Mediator* foi di fundoe di haaf. Di carga nan no a saca nada

ainda té awor. Toer ta warda riba e-Americanonan.

Manera mi a scirbi bo caba, Ipi, cuenta di school a caba, awor nan a coemiza di busca muchanan, pa mira si tien basta, pa juma meester nobo foi Hoelanda, i pa traha school nobo. Bestuur di gobiernoe ta pidi majornan di doena op nomber di muchanan, koe nan kier manda na Landschool.

Mi no sa si tien hopi caba, koe a pre-senta nan. Lo nos mira, maar mi no por kita miedoe foi mi, koe lo nan no haja es-numero koe nan ta pidi, principalmente pa Afdeeling 1. Na coenucoe alomenos, mi no conocé té awor ni un, koe tien capaciad pa frecuenta tal school; i koe lo preferí arriba otro school. Ma larga koe lo nan haja dos ó tres. ¿Ta kiko esai? Ademas placa koe nan meste doena cada luna na ta poco. Di mas menos ta 4 florin, mien-tra koe promer klase di Afdeeling 1 meste-paga 12 florin.

Awor Ipi, manera bo ta comprende, lo no falta algun majoor, koe lo manda nan jioennan coe intencion di paga, maar koe despues lo ficia debe. ¿Kiko den es caso gobiernoe lo haci? Sigur lo nan manda nan foi school, maar bisa mi ¿Deurwaar-der lo no bini coe un dagvaarding, pa haja es koe nan ta debe? Mi ta spera noema, koe tal cos lo no socedé nunca, pasobra si jioennan di Curaçao ta mira, koe for di boetamentoe di nos jioennan na school di gobiernoe, por sali un Deurwaarder coe dagvaarding, sin duda lo nan prefera cien-toe bez meester particular koe no ta poer-sigi su muchanan coe toer rigor. Ma larga nos warda coe pacienci fin di toer es cos. Despues lo mi scirbi bo trobé riba es asun-toe; pasobra lo mi cumpli coe mi promeza di mandá bo toer notici, koe mi ta haja di nos Verordening di school.

Lo bo ta contentoe, mi amigoe, di tendé, koe anja aki ta coemiza bon, pa juda nos coenucoe. Toer camina ta frescoe. Nos no tien es segura di coestumber. Di bez en cuando nos ta haja bon awa, awé mees nos tien un di berde coe donder i weer-licht, i ainda tem ta moenstra masjar bo-nitoe; ta purcé koe nos ta haja nos tem di binti anja pasar trobé. Esai si, Ipi, tabata un tempoe duici, es tempoe, koe awa-ceroe tabata eui foi luna di Juli, té na Februari ó Maart. Mara es tempoe por bolbé, pasobra mi tien ningun speranza, koe gobiernoe lo haja idea di doena nos pober-nan hon poz, pa nos haja awa frescoe pa nos i pa nos pober bestiman.

Awor awa sool no ta basta, nos kier tambe trabao. Toch foi algun fabrica, toer ta para ketoe. Pa awor no tien trabao grandi di gobiernoe. Gobiernoe ta warda semper ainda riba respondi di es Ingenieur, koe a bien toema informacion riba droog dok. ¿Ki dia, Ipi, droogdok lo bini? Ta parce, koe toer ta warda riba esai; pasobra nos no ta tendé nada ainda di dre-chamentoe di awa-sal i di Rifwater. Maar ta berde, na Hoelanda toer ta bai poco-poco.

Wardando riba droogdok etc., gobiernoe no ta sinta por nada. Un plan di un Ver-ordening nobo nan a forma. Podese, Ipi, lo nos haja aki tambe, un bosji di hiloe di koper riba casnan di Punda, Otrobanda, Pietermaai i Scharlo, talbez algun di es hiloennan lo ta boetar te na coenucoe mees. Medio di es hiloe un por papia coe otro na un ciertoe distanci, coe otro palabra, nos ta spera di haja un telephoon, pa es koe kier, i koe ta paga, por boeta su cas na comunicacion di cuakier otro amigoe ó co-nocir. Es cos ta bon. Mas koe aki nan no ta asina leuw ainda di moenstra na pú-blico, medio di un telephoon, es koe ta so-cedé na un distanci grandi, of, koe nan larga telephoon saca retrato di palabra, koe nan a papia camina basta leuw, ma-nera mi a leza, na un di es ultimoe dia-nan, koe nan ta haci na Europa caba; toch lo nos haja un medio bien facil pa nos co-municacion. Awor pa facilitata trabao di hen-de, koe a pidi di boeta es telephoon. Go-biernoe tien idea di doena un Verordening, koe no ta make. Solamente segun mi ide-el ta doena muchoe poder, na donjonan di es trabao.

Den bo ultimoe carta, Ipi, mi a leza di profesor Vort su sistema. Ma bisa mi: ¿ta berde, koe el ta sinja asina? ¿Es lomber, i coené hopi otro ta kere, koe hende a pasa un careda manera bo a scir-bi? Mi muma! ¿nor bis-bis-wela to tabata baba panekra, porfin macacoe i na ulti-moe hende? ¿O, ta pa hari koe lo bo scirbi esai no? pasobra Ipi, ¿com ta posibel koe tien hende, koe ta kere un cos asina? Ma si tien hende, koe dici, i koe ta heré esai, anto meste ta hende, koe no ta

